

JAARBOEK

uitgegeven door het

KONINKLIJK FRIES GENOOTSCHAP VOOR GESCHIEDENIS EN CULTUUR

en de

FRYSKE AKADEMY

De Vrije Fries

SINDS
1839

VIJFENNEGENTIGSTE DEEL

95
2015

De Vrije Fries

JAARBOEK

uitgegeven door het

KONINKLIJK FRIES GENOOTSCHAP VOOR GESCHIEDENIS EN CULTUUR/
KENINKLIK FRYSK GENOATSKIP FOAR SKIEDNIS EN KULTUER

en de

FRYSKE AKADEMY

VIJFENNEGENTIGSTE DEEL
95
2015

SINDS
1839

DE VRIJE FRIES
SINDS 1839

VIJFENNEGENTIGSTE DEEL 2015

Jaarboek uitgegeven door het Koninklijk Fries Genootschap voor Geschiedenis en Cultuur/Koninklijk Frysk Genootskip foar Skiednis en Kultuer en de Fryske Akademy

REDACTIE

Dr. Arjen Dijkstra (secr.), dr. Johan Frieswijk, drs. Nelleke IJssennagger, drs. Martha Kist, drs. Otto Knottnerus, dr. Joop Koopmans (voorz.), dr. Marijn Molema, dr. Han Nijdam (eindred.), Suzanne Rus MA, Hans Zijlstra

REDACTIEADRES

Redactie *De Vrije Fries*
p.a. Fryske Akademy
Postbus 54
8900 AB Leeuwarden

ONTWERP

Tom Sandijck

OPMAAK

Van der Let & Partners, Heerenveen

BEEELD OMSLAG

Het Friese paard. Paulus Potter, 1652 (Rijksmuseum, Amsterdam)

ISBN 978 90 6171 020 2

FA-nummer 1090

NUR-code 680

De redactie houdt zich aanbevolen voor kopij. In het algemeen gaat haar voorkeur uit zowel naar wetenschappelijke artikelen als naar meer essayistische bijdragen op het terrein van de Friese geschiedenis, kunst, literatuur en archeologie. De plaatsing van de Friese 'stof' in een bredere context is daarbij gewenst. Kopij dient digitaal te worden aangeleverd, opgemaakt volgens richtlijnen die bij het redactiesecretariaat kunnen worden opgevraagd. Bijdragen kunnen aan peer reviewers worden voorgelegd. (Deze bijdragen zijn in de inhoudsopgave gemerkt met een *).

Folchoarder summaries: earst yn 'e oarspronklike taal fan it artikel, dêrnei de Fryske, resp. Nederlânske en Ingelske oersetting.

BIJDRAGEN

JORIEKE SAVELKOULS
Fryske Akademy (Leeuwarden)

The Friesian horse and the Frisian horse

Summary

This article examines the history of the Frisian horse and how it was 'reinvented' as the 'Friesian' horse. While the breed is considered one of the oldest in Europe, it is difficult to determine how they relate to the horses kept by the Frisians of Roman times. Although medieval sources indicate that Frisian horses were an important commodity, it is not until the sixteenth and seventeenth century Frisian horses became highly sought after. By the eighteenth century, the Frisian horse fell into decline. During the nineteenth century, notions of nationality, identity and purity changed horse breeding forever and turned the Frisian variety, once bred along the entirety of the Dutch and German North Sea coast, into a number of breeds – including the Friesian horse – governed by the restrictions of studbooks, rules and regulations. This article explores not only the history but also the historicity and apparent '(re)invention' of an iconic breed.

It Fryske hynder en it Fryske hynder

Gearfetting

Dit artikel ûndersiket de skiednis fan it Fryske hynder en hoe't it 'op 'e nij' útfûn waard as Frysk hynsterras. Hoewol't it ras beskôge wurdt as ien fan 'e âldste yn Europa, is it dreech te bepalen hoe't it him ferhâldt ta de hynders dy't holden waarden troch de Friezen út 'e Romeinske tiid. It Fryske hynder wie yn 'e midsiuwen belangrike hannelswaar, mar fan 'e sechtjinde en santjinde iuw ôf kaam der krekt in soad fraach nei. Tsjin de achttjinde iuw rekke it Fryske hynder lykwols wer yn ferfal. Yn 'e njoggentjinde iuw feroaren ideeën oer nasjonaliteit, identiteit en rassuverens de hynstefok-

kerij foargood. Ut de Fryske fariëteit, dy't ea by de hiele Nederlânske en Dútske Noardseekust lâns fokt waard, ûntstiene ferskillende hynsterassen – wêrûnder it Fryske hynder – dy't fan dat moment ôf fokt waarden binnen de restriksjes fan stamboeken en regeljouwing. Dit artikel ûndersiket net allinne de skiednis mar ek de historisiteit en it skynbere '(op 'e nij) útfinen' fan in ikoanysk hynsteras.

Het Friese paard en het Friese paard

Samenvatting

Dit artikel onderzoekt de geschiedenis van het Friese paard en hoe het 'opnieuw' werd uitgevonden als Fries paardenras. Hoewel het ras wordt beschouwd als een van de oudste in Europa, is het moeilijk te bepalen hoe het zich verhoudt tot de paarden die werden gehouden door de Friezen uit de Romeinse tijd. Het Friese paard was tijdens de middeleeuwen belangrijke handelswaar, maar vanaf de zestiende en zeventiende eeuw kwam pas een ongekende vraag op gang. Tegen de achttiende eeuw raakte het Friese paard echter weer in verval. Tijdens de negentiende eeuw veranderden ideeën over nationaliteit, identiteit en raszuiverheid de paardenfokkerij voorgoed. Uit de Friese variëteit, die ooit langs de gehele Nederlandse en Duitse Noordzeekust werd gefokt, ontstonden diverse paardenrassen – waaronder het Friese paard – die vanaf dat moment werden gefokt binnen de restricties van stamboeken en regelgeving. Dit artikel onderzoekt niet alleen de geschiedenis maar ook de historiciteit en ogenschijnlijke '(her)uitvinding' van een iconisch paardenras.

KEES KUIKEN

Frisonen de Stellingwerf.

Historische constructies van een talige identiteit

Samenvatting

In dit artikel wordt de Stellingwerver identiteit onderzocht. Deze laveert tussen een historisch geïnspireerd 'Stellingwerfgevoel', waarbij de Stellingwerfers als meer verwant met de Drenten worden beschouwd, en een levende talige identiteit. Hierbij ligt de focus op het Nedersaksisch dat in de Stelling-

werven wordt gesproken. Door dit alles heen speelt de kwestie van de Friese identiteit van de Stellingwerven: hoe Fries afficheerden zij zich in het verleden en hoe Fries is het Stellingwerfs? Al in de middeleeuwen namen de Stellingwerven deel aan de Friese vrijheid. In het tweede deel van het artikel wordt gekeken hoe in de twintigste eeuw vorm is gegeven aan de Stellingwerfer identiteit, een ontwikkeling die parallel liep met de Friese Beweging in het Friessprekende gedeelte van de provincie, en de manier waarop dat voor het Bildts is gedaan, het andere niet-Friese blok in de provincie.

Frisones de Stellingwerf.

Histoaryske konstruksjes fan in talige identiteit

Gearfetting

Yn dit artikel wurdt de Stellingwerfer identiteit ûndersocht. Dy lavearret tusken in histoarysk ynspirearre ‘Stellingwerfgefoel’, wêrby’t de Stellingwerfers as mear besibbe mei de Drinten beskôge wurde, en in libbene talige identiteit. Dêrby leit de fokus op it Nedersaksysk dat yn ‘e Stellingwerven sprutsen wurdt. Troch dat alles hinne spilet de kwestje fan ‘e Fryske identiteit fan ‘e Stellingwerven: hoe Frysk affisearren sy har yn it ferline en hoe Frysk is it Stellingwerfsk? Al yn ‘e midsiuwen namen de Stellingwerven diel oan ‘e Fryske frijheid. Yn it twadde part fan it artikel wurdt sjoen hoe’t yn ‘e tweintichste iuw foarm jûn is oan ‘e Stellingwerfer identiteit, in ûntjouwing dy’t parallel rûn mei de Fryske Beweging yn it Fryksprekkende part fan ‘e provinsje, en de wize wêrop’t dat foar it Bildtsk dien is, it oare net-Fryske blok yn ‘e provinsje.

Frisones de Stellingwerf.

Historical constructions of a linguistic identity

Summary

The article investigates the Stellingwerf identity. This identity shifts between a historically inspired ‘Stellingwerf feeling’, in which the Stellingwerfs are considered to be more related to the Drents, and a vivid linguistic identity. In this respect, the focus is on the Lower Saxon spoken in the Stellingwerfs. Besides all this there is the issue of the Frisian identity of the Stellingwerfs: how Frisian did they consider themselves in the past and how Frisian is Stellingwerfs? Already in the Middle Ages the Stellingwerfs took part in the Frisian freedom. The second part of the article investigates how the Stelling-

gwerf identity was shaped in the twentieth century, a development in parallel with the Frisian Movement in the Frisian speaking part of the province, and the way in which this has been done for Bildts, the other non-Frisian area in the province.

INEKE NOORDHOFF

Grazen in stuivende duinen

Samenvatting

De Terschellinger duinen zijn door de eeuwen heen door de mens gebruikt. Te intensief gebruik van dit landschap leidt tot erosie en bedreigt het eiland in zijn voortbestaan. Beperking is daarom een levensvoorwaarde. Op welke fronten houden mensen zich in en hoe stemmen ze dat onderling af?

Over die vraag gaat *Grazen in stuivende duinen, de relatie tussen het historische gebruik en verstuiving van de Terschellinger duinen*. Deze scriptie werd geschreven in het kader van de masteropleiding Landschapsgeschiedenis van de Rijksuniversiteit Groningen. De focus ligt op het theoretische kader van ‘commons’ en stoelt daarom mede op inzichten van Nobelprijswinnares Elinor Ostrom en Martine de Moor. Hun theorieën worden gelegd naast de praktijk van het ‘oerol’, de gezamenlijke begrazing van de duinen.

Deze studie geeft voedsel aan de eigentijdse discussie, het dilemma tussen exploitatie en bescherming van het landschap.

Weidzje yn stowende dunen

Gearfetting

De Skylger dunen binne troch de iuwen hinne troch minsken brûkt. Te yntinsyf brûken fan dat lânskip liedt ta eroazje en bedriget it eilân yn syn fuortbestean. Beheining is dêrom in libbensbetingst. Op hokker fronten hâlde minsken har yn en hoe stimme se dat ûnderling ôf?

Oer dy fraach giet *Grazen in stuivende duinen, de relatie tussen het historische gebruik en verstuiving van de Terschellinger duinen*. Dizze skripsje waard skreaun yn it ramt fan de masteropleiding Lânskipsskiednis fan 'e Ryksuniversiteit Grins. De fokus leit op it teoretysk ramt fan ‘commons’ en stuollet dêrom mei op ynsjoggen fan Nobelpriiswinster Elinor Ostrom en

Martine de Moor. Har teoryen wurde lein neist de praktyk fan it 'oerol', it mienskiplik beweidzjen fan 'e dunen.

De stúdzje fuorret de eigentiidske diskusje, it dilemma tusken eksploitaasje en beskerming fan it lânskip.

Grazing in gushing dunes

Summary

The dunes of Terschelling are used by people through the ages. Too intensive use of the landscape leads to erosion and is a threat for the isle. Limitation of use is, therefore, a life condition. On what fronts do people restrict their use and how do they keep each other on these conditions?

Grazen in stuivende duinen is about that question. This master thesis was written for the University of Groningen. The focus is on the theoretical framework of commons and is, in that respect, about the notions of Nobel Laureate Elinor Ostrom and Martine de Moor too. Their theories are layed upon the reality of the 'oerol', the common grazing of the dunes.

This study feeds the current discussion of the dilemma between landscape exploitation and conservation.

SYBREN SYBRANDY

Publieke welkomstredes voor prinselijke studenten aan de Franeker universiteit

Samenvatting

Het was gebruikelijk dat de Friese prinsen van Nassau wanneer ze gingen studeren aan de universiteit van Franeker feestelijk werden ontvangen en ook in een officiële bijeenkomst werden toegesproken. Meestal werd deze welkomstrede gehouden door de hoogleraar in de welsprekendheid van dat moment. Een aantal redes wordt behandeld, evenals de omstandigheden waaronder ze werden gehouden, zoals bijvoorbeeld die in het 'rampjaar' 1672.

Publike wolkomstredes foar prinslike studinten oan de Frjentsjerter universiteit

Gearfetting

It wie wens dat de Fryske prinsen fan Nassau wannear't se begûnen mei in stúdzje oan 'e universiteit fan Frjentsjer feestlik ûntfongen waarden en ek yn in offisjele byienkomst tasprutsen waarden. Meastal waard dy wolkomstrede holden troch de heechlearaar yn 'e wolsprekkendheid fan dat momint. In tal redes wurdt behandle en ek de omstannichheden dêr't se ûnder holden waarden, lykas bygelyks dy yn it 'rampjier' 1672.

Public addresses of welcome for princely students of the Nassau family at Franeker university

Summary

It was the custom that the Friesian princes of Nassau at the start of their study at Franeker university were officially welcomed, i.e. with a welcome speech. Generally this speech was given by the professor of eloquence of the moment. Some of these speeches are discussed, and the political circumstances that influenced them, for instance the speech of the disastrous year 1672.

SYTSE TEN HOEVE

Johannes George Hempel, een Virtuoso beeldhouwer

Samenvatting

In de tweede helft van de achttiende eeuw zijn veel raadhuizen en kerken in Friese steden grondig verbouwd. Friese beeldhouwers haalden, op een enkeling na, niet het niveau van de beeldhouwers in Holland. Dit creëerde een mogelijkheid voor de Duitse beeldhouwer Johannes George Hempel. Zijn decadente en exotische decoraties, kenmerkten zich door rocaille en neoclassicistische details. Dit zou men eerder in Duitsland of Vlaanderen

verwachten dan in Friesland. Hempel dook in 1762 in Sneek op, waar zijn werk onder andere het raadhuis siert. Vooral het snijwerk in het raadhuis is typerend voor Hempel. Na zijn werkzaamheden aldaar trok Hempel naar Harlingen waar een bloeiende stad voor voldoende werk zorgde. Het weelderige snijwerk van de preekstoel in de kerk van Sexbierum is zowel typerend voor het werk van Hempel, als uniek voor achttiende-eeuws Friesland. Zoals Hempels uitbundige werk sporen heeft nagelaten, zo geldt dat ook voor zijn levensloop. In leningen, schulden en een arrestatie schetsen zij een compleet beeld van deze virtuoze beeldhouwer.

Johannes George Hempel, in Firtuoas byldhouwer

Gearfetting

Yn 'e twaddde helte fan 'e achttjinde iuw binne in protte riedhuzen en tsjerken yn Fryske stêden yngripend ferboud. Fryske byldhouwers hellen, op in inkeling nei, net it nivo fan 'e byldhouwers yn Hollân. Dat kreëarre in mooglikheid foar de Dútske byldhouwer Johannes George Hempel. Syn dekadinte en eksoatyske dekoraasjes, foelen op troch har rocaille en neoklassisistyske details. Dat soe men earder yn Dútslân of Flaanderen ferwachtsje as yn Fryslân. Hempel dûkte yn 1762 yn Snits op, dêr't syn wurk ûnder oare it riedhûs siert. Benammen it snijwurk yn it riedhûs is typearjend foar Hempel. Nei syn wurksumheden dêr luts Hempel nei Harns dêr't in bloeiende stêd foar foldwaande wurk soarge. It wielderige snijwurk fan 'e preekstoel yn 'e tsjerke fan Seisbierrum is sawol typearjend foar it wurk fan Hempel, as unyk voor achttjinde-iuwsk Fryslân. Sa't Hempels oermjittige wurk spoaren neilitten hat, sa jildt dat ek foar syn libbensrin. Yn lieningen, skulden en in arrestaasje sketse sy in kompleet byld fan dizze firtuoaze byldhouwer.

Johannes George Hempel, a Firtuous sculptor

Summary

In the second half of the eighteenth century many town halls and churches in Frisian cities were thoroughly renovated. Frisian sculptors did not, apart from a few, reach the level of the sculptors in Holland. This created a possibility for the German sculptor Johannes George Hempel. His decadent and exotic decorations, are characterized by rocaille and neoclassical details. One would rather expect this in Germany or Flanders than in Friesland. Hempel

emerged in 1762 in Sneek, where his work decorates the town hall, amongst others. Especially the carving in the town hall is typical for Hempel. After his activities there Hempel went to Harlingen which, as a blooming city, provided enough work. The abundant carving of the pulpit in the church of Sexbierum is both typical for the work of Hempel, and unique for eighteenth century Friesland. Hempel's abundant work left its traces, and so does his lifecycle. In loans, debts and an arrest they paint a complete picture of this virtuous sculptor.

OTTO S. KNOTTNERUS

De revolutionaire dokter en zijn vrijheidsglas. Friese identiteit rond 1800

Samenvatting

Drie biografische schetsen worden hier met elkaar verbonden: het levensverhaal van de arts Jan de Vicq Tholen (1761-1809), de verhalen rond het Venetiaanse drinkglas 'Duc d'Alfs Uitluiding' waarmee in 1781 het Plakkaat van Verlatinghe van 1581 werd herdacht en ten slotte de wederopleving van Friese vrijheidsidealen in de patriottentijd. De eigenaar van het glas, Jan de Vicq Tholen, speelde als hoge officier een belangrijke rol in de revolutionaire Republiek van Franeker. Hij week in 1787 uit naar Husum in Sleeswijk-Holstein, waar hij een succesvolle medische praktijk opbouwde. Vanwege zijn verdiensten werd hij benoemd tot ridder in de Orde van de Danebrog; zijn naam wordt genoemd in de novellen van Theodor Storm. De Vicq Tholen's levensverhaal is exemplarisch voor de transformatie van Friese vrijheidsidealen en de bijbehorende politieke rituelen in een vroeg-negentiende-eeuwse Duitse context. Het artikel gaat vergezeld van een geschilderd portret van De Vicq Tholen met zijn gezin van onbekende hand, en een foto van het historische glas dat zich nu in het Fries Museum te Leeuwarden bevindt.

De revolusjonêre dokter en syn frijheidsglês. Fryske identiteit om 1800 hinne

Gearfetting

Trije biografyske sketsen wurde hjir mei-inoar ferbûn: it libbensferhaal fan 'e húsdokter Jan de Vicq Tholen (1761-1809), de ferhalen om it Fenetiaanske drinkglês 'Duc d'Alfs Uitluiding' dêr't yn 1781 it 'Plakkaat van Verlatinghe' fan 1581 betocht waard en as lêste it oplibjen fan Fryske frijheidsidealen yn 'e patriottetiid. De eigener fan it glês, Jan de Vicq Tholen, spile as hege offisier in belangrike rol yn 'e revolusjonêre Republyk fan Frjentsjer. Hy wykte yn 1787 út nei Husum yn Sleeswyk-Holstein, dêr't er in suksesfolle medyske praktyk opboude. Fanwegen syn fertsjinsten waard er beneamd ta ridder yn 'e Deenske Oarder fan 'e Danebrog; syn namme wurdt neamd yn 'e novellen fan Theodor Storm. De Vicq Tholen's libbensferhaal is eksemplarysk foar de transformaasje fan Fryske frijheidsidealen en de byhearrende politike rituelen yn in ier-njoggentjinde-iuwske Dútske kontekst. By it artikel sit in skildere portret fan De Vicq Tholen mei de húshâlding fan ûnbekende hân, en in foto fan it histoaryske glês dat no yn it Frysk Museum yn Ljouwert is.

The revolutionary physician and his freedom glass. Frisian identity around 1800

Summary

In a triple biography the life history of the physician Jan de Vicq Tholen (1761-1809) is related to the stories around a bell-shaped type of Venetian toasting glass, traditionally associated with the Dutch declaration of independence in 1581 and its bicentennial celebration in 1781, as well as to the re-emergence of Frisian ideals of freedom after this date. As high-ranking officer De Vicq Tholen (the owner of the glass) played a prominent part in the revolutionary Republic of Franeker, which was crushed by Prussian troops in 1787. As a refugee, he fled to the Schleswig-Holstein town of Husum, where he became a successful medical doctor, mentioned in the novels of Theodor Storm and awarded with the Danish Order of the Danebrog. De Vicq Tholen's life story is exemplary for the transformation of Frisian liberty ideals and corresponding political rituals in the early

19th-century German context. The article is accompanied with an oil portrait of De Vicq Tholen and his family by an unknown artist and a photo of the historical glass, now in the Frisian Museum in Leeuwarden.

CORIEN RATTINK

Rients Agema, een slachtoffer van klassenjustitie

Samenvatting

Agema (1854-1913) was koetsier in dienst van de grondbezitter Bieruma Oosting, bekend om zijn ruwe omgang met zijn personeel, in Oranjewoud. Maart 1881 ontstond een conflict tussen Agema en Oosting, waarbij Agema zijn werkgever met een pistool bedreigd zou hebben; ook Oosting had een wapen. Er ontstond een handgemeen en er werd geschoten. Een rechtzaak volgde.

De rechtspraak was in de negentiende eeuw in handen van een kleine elite die arbeiders vernederde en zwaar strafte voor kleine vergrijpen. Agema, beschouwd als de schuldige, werd veroordeeld tot een gevangenisstraf. Dat wekte verontwaardiging onder het gewone volk dat geld inzamelde om een goede advocaat aan te trekken. Die wist in hoger beroep vrijspraak te bereiken.

Na het proces mislukte Agema als logementhouder; zijn gezin viel uiteen. Hij begon te zwerven en werd drie keer wegens landloperij naar de strafkolonie Veenhuizen gestuurd. Hij overleed in een Gronings ziekenhuis.

Rients Agema, in slachtoffer fan klassejustysje

Gearfetting

Agema (1854-1913) wie koetsier yn tsjinst fan 'e grûnbesitter Bieruma Oosting, bekend om syn rûge omgong mei it personiel, yn Oranjewâld. Maart 1881 ûntstie in konflikt tusken Agema en Oosting, dêr't Agema syn wurkjouwer by mei in pistoal bedrige hawwe soe; Oosting hie ek in wapen. Se rekken slaande deilis en der waard sketten. In rjochtsaak folge.

De rjochtspraak wie yn 'e njoggentjinde iuw yn hannen fan in lytse elite dy't arbeiders fernedere en swier strafte foar lytse fergripen. Agema, beskôge

as de skuldige, waard feroardiele ta in finzenisstraf. Dat joech argewaasje ûnder it gewoane folk dat jild ynsammele om in goede advokaat oan te lûken. Dy wist yn heger berop frijspraak te berikken.

Nei it proses mislearre Agema as loazjeminthâlder; syn húshâlding foel útinoar. Hy begûn te swalkjen en waard trije kear fanwegen omswindelerij nei de strafkoloanje Feanhuzen stjoerd. Hy ferstoar yn in Grinzer sikehûs.

Rients Agema, a victim of class justice

Summary

Agema (1854-1913) was coachman to the landowner, Bieruma Oosting, known for his bad behaviour toward his servants, in Oranjewoud. March 1881 there was a quarrel between Oosting and his coachman. Agema should have threatened his employer with a pistol; Oosting also had a weapon. There was a fight and shooting. A case was born.

In the nineteenth century the legal practice belonged to a small elite that humiliated working people. For a minor misdemeanour they punished them severely. Agema was seen as the only offender; he was sentenced to imprisonment. Indignation arose among the common people and they organised a collect to pay an experienced lawyer. Agema was cleared of the charge on appeal.

After this trial, Agema didn't very well: as a manager of a guesthouse he got bankrupt; his family fell apart. He became a tramp and was sent three times to the penal settlement at Veenhuizen for that reason. Agema died in a hospital in Groningen.

KRITIEK EN TERUGBLIK

EGGE KNOL

Groninger Museum (Groningen)

Fries goud te boek gesteld

Samenvatting

In 2014 verscheen Dr. J.A.W. Nicolay's boek *Splendour of power*. Hierin

worden de prestigegoederen van edelmetaal uit de zesde en zevende eeuw langs de zuidelijke Noordzeekust uitvoerig besproken als basis voor een model van elitenetwerken van koningen besproken. Het boek wordt positief besproken, maar betreurd wordt dat de achtste eeuw buiten beschouwing bleef.

Frysk goud te boek steld

Gearfetting

Yn 2014 ferskynde Dr. J.A.W. Nicolay's boek *Splendour of power*. Dêr wurdt it prestiizjeguod fan edelmetaal út 'e sechsde en sande iuw by de súdlike Noardseekust lâns wiidweidich besprutsen as basis foar in model fan elite-netwurken fan keningen. It boek wurdt posityf besprutsen, mar betreure wurdt dat de achtste iuw bûten beskôging bleau.

(Frisian gold chronicled)

Summary

In 2014 Dr. J.A.W. Nicolay's book *Splendour of power* was published. He extensively discussed noble metal prestige goods from the 6th and 7th centuries from along the southern North Sea coast as a basis for an elite network of kings. The book is positively reviewed, but it is regretted that the 8th century has not been taken into consideration.

De Vrije Fries

2015

The Friesian horse and the Frisian horse

Frisonen de Stellingwarf

Grazen in stuivende duinen

Publieke welkomstredes aan de Franeker universiteit

Johannes George Hempel

De revolutionaire dokter en zijn vrijheidsglas

Rients Agema, een slachtoffer van klassenjustitie

Fries goud te boek gesteld

Terpen, sterren en handelslui

Archeologische Kroniek

Jaarverslag Koninklijk Fries Genootschap

